

НОВИЙ ПОЕТ

С. Гординський. *Барви і лінії*. Поезія. Ізмарагд, 1933.

З правдивим вдоволенням, а то й насолодою перечитав я невеличку збірку поезій С. Гординського п. з. «Барви і лінії».

Віймково говорили дещо правди професори, що наше гарне письменство покінчилося з вибухом світової війни, а правдива поезія в р. 1914 — вмерла.

Часом являлися її пробліски й відгомони. Купчинський, Маланюк, Бабій написали по кілька гарних поезій — а поза цим плила вода і появлялися в поті чола вимучені, нераз навіть різблени проби, зусилля, що подекуди мали на собі й сліди культури вірша.

Чотироаркушева, скромна збірка поезій молодого автора (оформлена самим автором) є радісною датою в історії нашого письменства.

На нашему літературному пустаріявився новий молодий талант; у дрібній збірці промовив правдивий, щирий, талановитий поет.

І накрив усіх одною цінністю. Показав, як у правдивого мистця сплітається і в'язеться життя з творчістю.

У цьому саме джерело його свіжості, краси і сили.

С. Гординський — це новий тип, що не має вже в собі нічого зі спадщини ліричного «Русина з під Бескида». Він надиханий іншим кращим воздухом, вслуханий у мовчанку паризьких вечорів і задуму надсенських берегів. Тому так радо викликує духа Льотреамона: «Здоровлю тебе старий океане!»

Гординський по мистецьки схоплює передає настрої.

Ніч. Підняв я коміра пальто,
Дощ хлюпоче в подертій кальоші,
Каштановий пожовклив листок
На асфальті пригадує: осінь!

Вперті думи налаязять водно,
І нахабні уривки з поетів,
Мов забуті в кишенях давно
Трамваєві помяті білети;

Зпоза темних дощевих заслон,
Мов на сцену таємної драми,
Хтось виходить, хтось кличе: Allons!
І ховається тихо до брами...

Тільки вітер лопоче. Летять
Ненастянно краплини. На вітрі
Відірвало від муру плякат,
— На плякаті Марлена Дітріх.

Десь високо пробігло метро,
Продудніли останні вагони
І самотній знов губиться крок
В листопадовій ночі бездонній....

В поезії Гординського є правдиве багатство барв ліній і звуків; є музика Бодлера і Верлена.

Він тікає від трафарету, вірить, що «аж надто в нас кому затуплювати пепра і творить своє молодече credoщоб кохав однаково поет

І буревій доби і квіти, і хмародера, Та найважніше, щоб, зриваючись у лет,

Мав кришечку бодай фантазії Бодлера!

Появу збірки поезій відомого графіка треба привітати як радісну новину і завдаток на найкращі сподівання. Бо

Гординський свідомий, що хоч ...колос дум моїх ще не дістив;

Та малодість така пянка й чудова Й так жадібно вдивляється до тих

Блакитних обріїв, що іх ще не пройшов я!

І одна дуже симпатична риса в його теорчости. Сині вечорі і зоряні ночі над Сеною не обхопили його й не поглотили цілковито. Його думи не там.

Його серце ...Все непокірне й вічно хиже Не обласкавиться вином

Ніяких зоряних Парижів!

Воно снується й бродить десь По дебрах галицького ліса,

Де над мочарами бреде Ночами фільософський місяць,

Де віття гостролистих верб Веде таємні розговори,

Де плеще хвилями Дністер,

Де пнується в небо темні гори, — Воно прислухується там

І переловлює в туманах Осінніх ночей крики та

Короткі вистріли нагана, Незнаних вершників, огні,

Іржання, свисти таємничі І знов ліси...

Збірка як і всі видання «Ізмарагду» є замітною появою.

Ст. Чарнецький.